

Чырвоная Зьмена

№ 91 (1058) СУБОТА, 19-га красавіка 1930 г.

**ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА-
БОЧА-СЯЛЯНСКАЯ МОЛАДЗІ**
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАПДПІСІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90
6 месяцаў	1 р. 80
1 год	3 р. 30

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25,
сэкрэтарыят—12-19.

АДРАС КАНТОРЫ:
Комсомольная 25, тэлеф. № 903.

ГОД ВЫДАЊНЯ ІХ.

Кошт асобнага №—2 кап.

Процэс украінскай контррэвалюцыі

Уся дзейнасць „СВУ“ была накіравана на нізрынуцьце савецкага ладу

Прамова прокурора тав. Ахматава

ХАРКАЎ, 15. (ТАСС). Тав. Ахматава падрабозна абрысоўвае контррэвалюцыйную работу „СВУ“ на культурным фронце. Стаўчы сваёй задачай захват свае рукі галоўнейшых вучастцаў гэтага фронту, гаворыць тав. Ахматава, — „СВУ“ раней за ўсё звярнула ўвагу на мастацкую літаратуру. Неабходна з задавальненнем констатаваць, што маладзёва савецкай літаратуры Украіны німак не падпала пад уплыў контррэвалюцыйных ідэй „СВУ“. Таксама няўдалымі аказаліся работы „СВУ“ прыбраць к сваім асобным літаратурным групам.

Характэрныя дзейнасць „СВУ“ у Акадэміі Навук, пракурор вядоўзіць, што падсудны прынялі меры к таму, каб ператварыць АН—гэты цэнтр навуковай думкі Украіны—у базу для дзейнасці аддзялення „СВУ“.

Спыняючыся на работе медыцынскай секцыі ВУАН, тав. Ахматава прыходзіць да выніку, што аддзяленне група „СВУ“ уявіла сабою зборшча ярых, лютых вогаў савецкай улады, зборшча одзей яўна контррэвалюцыйна.

увагу яго раскванне, пракурор патрабуе ізоляцыі ад савецкай грамады на той тэрмін, які суд прызнае неабходным. Таго-ж самага пракурор патрабуе для падсуднага Карповіча, члена чарнігаўскай філіі „СВУ“, праводзіўша контррэвалюцыйную работу ў навуковым таварыстве Чарнігава.

Падсудны Яфрэмаў П., арганізатар і кіраўнік днепропятроўскай філіі „СВУ“, праводзіў контррэвалюцыйную нацыяналістычную работу, падрыхтоўваў контррэвалюцыйныя кадры для нізрынуцьця савецкай улады. Тав. Быстракоў патрабуе для яго ізоляцыі ад савецкай грамады на доўгі тэрмін.

Для членаў днепропятроўскай філіі „СВУ“ Бядной і Белага пракурор патрабуе ізоляцыі ад савецкай грамады.

Падсудны Панчанка-Чаленка належаў да аддэскай філіі „СВУ“. Падсудны Слаўчанка Тарас, малады фашыст, член аддэскай філіі „СВУ“, праводзіў на культурна-асветным фронце нацыяналістычныя антысавецкія ідэі, групуючы вакол сябе контррэвалюцыйныя элементы, каб выхаваць з іх кадры на выпадак паўстання і інтэрвенцыі. Ён таксама павінен быць ізаляваны ад савецкай грамады.

Падсудны Слабчанка Міхась—арганізатар і кіраўнік аддэскай філіі „СВУ“. Ён праводзіў антысавецкую шкодніцкую работу ў ВМУ. Слабчанка марыў аб фашыскай ваеннай дыктатуры. Выконваючы ўскладзены на яго „СВУ“ абавязкі, ён падрыхтоўваў адпаведныя контррэвалюцыйныя кадры.

Апошнім гаварыў пракурор Якімішын. Дзяржаўны абвінавачаны асвятліў ролю асобных груп падсудных і падрабозна спыніўся на акадэмічнай групе „СВУ“ да якой належаў падсудны Галаскевіч.

Галаскевіч—сын папа, член цэнтральнай рады і сэкрэтар БУД’у. Галаскевіч прымаў ў сябе ў габінеце ў акадэміі навук польскіх шпіённаў і арганізаваў дапамогу сем’ям эмігрантаў-будаўцаў, скрываўшы для гэтага офіцыйнае

прадстаўніцтва адной суседняй дзяржавы. Калі БУД разваліўся, Галаскевіч прымаў удзел у арганізацыі „СВУ“, а потым кіраваў ячэйкай, арганізаванай „СВУ“ у камісіі слоўніка жывого слова. Праз гэтую ячэйку ён праводзіў ідэі „СВУ“ сярод супрацоўнікаў акадэміі, а таксама і па-за ёю. Прымаючы пад увагу ўпартую і систематычную контррэвалюцыйную работу, якую падсудны праводзіў сьведома ў працягу 10 год, пракурор патрабуе для Галаскевіча строгай і доўгай ізоляцыі ад грамады.

Другой акадэмічнай ячэйкай „СВУ“ была ячэйка пры Інстытуце украінскай навуковай мовы, якую кіраваў падсудны Халодны. Згрупаваўшы вакол сябе нацыяналістычнае і воражае савецкай уладзе настаўніцтва, Халодны ператварыў школу ім. Коцюбінскага ў цытадэль для пятлораўскага выхавання дзяцей. Сваім „выхаваннем“ Халодны калечыў сотні дзяцей, прынёс агромністую шкоду пролетарскай культуры і за гэта павінен адказаць перад Вярхоўным Судом і ўсім працоўнымі. Выгнаны з чарнігаўскай школы, Халодны нападае ў Інстытут навуковай мовы, дзе арганізуе контррэвалюцыйную ячэйку пад назвай „Інарак“. „Інарак“ прапанаваў ідэі „СВУ“, маючы мэтай падрыхтоўку паўстання і інтэрвенцыі.

Пракурор лічыць даведзеным, што „Інарак“ сябраўды быў контррэвалюцыйнай арганізацыяй „СВУ“ і меў задачай нізрынуць савецкую ўладу.

Гэтую работу выконвалі ўсе „Інаракаўцы“—падсудныя: Дуброўскі, Крывенюк, Туркало, Шарко і Страшэвіч. Для іх пракурор патрабуе таксама ізоляцыі.

Затым пракурор пераходзіць да коопэратыўнай групы „СВУ“. Ён лічыць даведзеным абвінавачваньне членаў гэтай групы Балазевіча і Батыноўскага ў контррэвалюцыйнай дзейнасці і патрабуе для іх ізоляцыі. Пракурор патрабуе таксама строгай ізоляцыі і для Мікалая Чахоўскага.

На пачок „работы“ ўраду цыфралабіля коды англійскай буржуазіі адкрыта працуюць у ільшнейшым кантакце з белавардзёскімі бандытамі.

Лёндан ператварыўся, звыш, з мабільнай згоды ўраду, у арганізацыйны цэнтр падрыхтоўкі паходу супроць СССР. (3 газет).

Усе шляхі вядуць у... Лёндан.

Сьцяг рэвалюцыі палыхае над Кітаем

Большасць раёнаў у Паўднёвай частцы Гуандуню заняты камуністычнымі войскамі

Атрады Чу-дэ трымаюць у сваіх руках значную тэрыторыю у Чжансі і Фуцзяне

ШАНХАЙ, 17. Як паведамляюць англійскія газеты, выхадзячы ў Гонконзе, большасць раёнаў у паўднёвай частцы Гуандуню занята камуністычнымі войскамі. Як паведамляе „Бай-Бао“ на поўнач ад Сьвагоу камуністы ўстанавілі цесную сувязь з камуністычнымі войскамі, якія дзейнічаюць у правінцыі Фуцзянь. Камуністымі пераразмеркаваны рысавыя палі, канфіскаваны і спалены купчыя крэпасьці на зямлю.

«Гонконг Тэлеграф» (англійская газета, якая выходзіць у Гонконзе) піша: „дзейнасць камуністых у раёне Сьвагоу набыла ўсё большыя і большыя памеры. Камуністычныя салдаты не чапаюць беднаты. Яны плоцяць за іх, заяўляючы паўсюды, што беднякам нечага баяцца. Існуе рэальная небяспэка, што ў чырвоную фарбу будзе афарбавана тэрыторыя больш аграрная, чым калі-небудзь раней. Чу-Дэ, Мао-Чэ-Дунь ужо трымае ў сваіх руках значную тэрыторыю ў Чжансі і Фуцзяне. Калі толькі ўрад ня прымае сур’ёзных мер,—яны падпарадкоўваюць сабе Сьвагоу і ўвесь прымежны раён.“

Савецка-ангельская гандлёвая згода

Водгуні буржуазнай прэсы ў Ангельшчыне.

Лёндан, 17. „Дэйлі Гаральд“, кампартыўны англа-савецкую гандлёвую згоду, піша: «Становішча, утворанае пад’ёмам на Аркос, было катастрафічным для англійскага гандлю і небяспечным для ўсеагульнага міру. Рабочы ўрад прыняў нарастаньне гэтай небяспэкі. Часовай гандлёвай згода ўпільне сабой першы этап да ўрэгуляваньня ўсіх лічце нявырашаных рознагалосьцяў між англійскім і савецкім урадамі, у тым ліку да ўрэгуляваньня фінансавых прэтэнзій і контр-прэзэнціў, узнікшых у выніку рэвалюцыі“.

Копсэрватыўная „Морнінг пост“ выказвае сваё незадавальненьне з прычыны заключэньня гандлёвай згоды. Іншыя газеты публікуюць без коментарый альбо поўны, альбо кароткі зьмест дагавору і заяву тав. Сакольнікава.

За парушэньне законаў сальяной манополіі

ЛЁНДАН, 17. Суд у Сураку прыгаварыў да 12 месяцаў турэмнага зьяўленьня старшыню і скарбніка сурацкага камітэту усеіндыяскага нацыянальнага конгрэсу Нета і Марфачыя за заклік да парушэньня законаў сальяной манополіі.

Памёр францускі рэвалюцыянер Пэдрон

ПАРЫЖ, 17. Ва ўзросьце 81 г памер францускі рэвалюцыянер Пэдрон. У 1779 годзе Пэдрон уступіў у францускую рабочую партыю. Насяля зьезду сацыялістычнай партыі ў Шуры, на якім адбыўся раскол, Пэдрон далучыўся да рэвалюцыйнай часьці зьезду, на гледзячы на сваю старасьць, актыўна працаваў у камуністычных арганізацыях.

Профбюрократы сарвалі забастоўку докераў

Лёндан, 17. Трэд’юніёнскім профбюрократам удалося шляхам запалохваньня рабочых сарваць забастоўку докераў у Бэльфордзе, ахапіўшую 2 тысячы рабочых. Забастоўка была абвешчана без дазволу рэфармісцкага профсаюзу.

Шарсьцянікі ўпарта працягваюць барацьбу. Профсаюзныя бюрократы імкнуцца падарваць баявы дух бастуючых 150.000...

ЛЁНДАН, 17-4. Выканком асацыяцыі профсаюзаў тэкстыльнай прамысловасьці паведамляе, што 50000 шарсьцянікаў працуюць на старых умовах, атрымліваючы ранейшыя стаўкі, 7000 працуюць, атрымліваючы паніжаныя стаўкі, а 75000—бастуюць. ГЭТЫЯ ЛІЧБЫ ГРУБА СКАЖАЮЦЬ САПРАЎДНАСЬЦЬ. Цыфра колькасці бастуючых таксама ня верная. Нават у буржуазных колах не выключаюць магчымасьці ліку бастуючых у 150000. ПРОФСАЮЗНАЯ БЮРОКРАТЫЯ, ПРЫСЯГНУЦЬ ДА ГРУБОГА СКАЖЭНЬНЯ САПРАЎДНАСЬЦІ, ПРАСЬЛЕДУЕ ЯЎНУЮ МЭТУ ПАДАРВАЦЬ БАЯВЫ ДУХ БАСТУЮЧЫХ. Аднак, дагэтуль толькі ў адным адлеглым раёне зарэгістраваны выпадак звароту рабочых на работу.

Прамовы абвінавачаў Быстракоў і Якімішына

ХАРКАЎ, 16. (ТАСС). Пракурор Быстракоў абвінавачвае членаў перыфэрыі „СВУ“.

Арганізаваныя па дырэктыве ЦК у шэрагу гарадоў Украіны ліі „СВУ“ адолелі аб’яднаць вакол сябе ўсе рэшткі пятлораўшчыны. Аддзяленьні „СВУ“ праводзілі шкодніцкую работу, але не ўдалося ашукань і ўцягнуць авантуру працоўных.

Тав. Быстракоў дае характарыстыку асобных падсудных і патрабуе ад іх пазбаўленьня іх свабоды на розныя тэрміны. Для пэньнока пракурор патрабуе ізоляцыі на доўгі тэрмін.

Для члена нікалаўскай філіі „СВУ“ Лагаты, прымаючы пад

Аўтабудаўніцтва ў СССР

МАСКВА, 18. Прадстаўнік ВАТО Колежаеў выступіў на ўсесалянай аўтадарожнай канфэрэнцыі зь дзьмі цікавым дакладам аб праблеме аўта-будаўніцтва і выпуску машын на бліжэйшыя гады.

Па распрацаванай ВАТО пяцігодняй выпуску аўтамашын на нашых водах, да канца пяцігодкі мяркуюць выпусьціць 365 тысяч аўтамашын, з іх каля 280 тысяч грузавых і каля 86 тысяч легкавых, а з вырэхмесных. Па пляну ВАТО ў наступным годзе мяркуюцца выпусьціць 9910 грузавых машын і 2058 легкавых, у 1930-31 годзе—34 тысячы грузавых і 10 тысяч легкавых, у 1931-32—97 тысяч грузавых і 12 легкавых і ў апошні год пяцігодкі у 1932-33 годзе—140 тысяч грузавых і 50 тысяч легкавых.

Разьвіцьцё аўта-вытворчасьці патрабуе за пяцігодку больш 180 мільянаў рублёў капіталаўкладаньня. З іх 84 млн. рублёў будзе выдаткавана ў бягучым годзе і каля 90 млн. руб. у 1930-33 годзе.

Праправы новай варожасьці да СССР у Нямеччыне

БЭРЛІН, 17. Друк працягвае абгавараньне перспектыву нямецка-савецкіх зносінаў. Бэрлінер Бэрээн Кур’ер у артыкуле над загалоўкам „Рапалло, ці крыжовы паход“, паўтарае аб выніках зацьверджэньня, што Нямеччына расчаравана ў сваіх зносінах з Савецкім Саюзам, які ў палітычнай, так і ў гаспадарчай галінах. У доказ таго нездавальненьня Мюльер спасылкаецца на апошнюю рэзолюцыю рускага камітэту нямецкіх дзельцаў колаў. Газэта далей піша, што ў шмат якіх колах цяпер пануе такі настрой супроць бальшавіцкай Расіі, які назіраўся з 1919 па 1921 год. Праправу гэтай новай варожасьці можна канстатаваць у Нямеччыне, асабліва ў правых колах партыі цэнтру і ў колах соц. дэмократаў, якія заўсёды нехвотна ішлі на замажнюю палітычную сувязь з Савецкім Саюзам.

— Прышоў час—заключае газэта,—калі трэба сур’ёзна гаварыць аб пэўным абгавараньні рапальскага і бэрлінскага дагавораў, хача гэта не азначае, што нямецкая замежная палітыка павінна далучыцца да крыжовага паходу супроць Савецкага Саюзу.

„Бэрлінер Тагблят“ у сваім артыкуле застанаўліваецца галоўным чынам на ўнутрыпалітычным становішчы Савецкага Саюзу і констатуе, што беззгодзьне, якое разьверглася ў апошнія гады паміж Савецкай дзяржавай і астатнім сьветам, усё больш паглыбляецца. Аднак, захаваньне рапальскага дагавору зьяўляецца, па думцы газэты, неабходным.

Варштатабудаўнічы завод імя Сьвярдлова ў Ленінградзе выпускае чаргоую (3-ю) партыю магутных дзёубальных варштатаў, якімі талёбуецца нашыя новыя металёлыя заводы. Паступова Савецкі вызваляецца ад замежнай залежнасьці. На здымку:—Чарговая партыя новых такарных варштатаў

ВАРОЎСКАГА, 5

(Ад нашага спецыяльнага карэспандэнта)

Масква. Лубянскі прасед. Які кітайскай сьцяны расказаў свае кніжныя багацьці дэсяткі букіністых.

У гэты дзень, 14 красавіка, мы ўчатырох купілі тут кнігі. Букіністы, убачыўшы, што мы разглядаем кнігі Маякоўскага: „Маякоўскі сьмелецтва, Маякоўскі зьдэкваецца“, скаваў:

— Маякоўскі вось тут насупроць жыў, — Лубянка № 3. Сёньня хутка дапамога прыяжджала... Ён застраліўся... Мы зарагаталі: — Бачы, які Вутку пушчае, — думае, каб мы гэта хутчэй за кнігі ўхапіліся. Вашы хітрыкі нам зразу мелі!

Пусть их скулят дяде: Наши рады юны.

Мы Наверно войдем В самый полдень комму

Гэта ён, барацьбіт супроць насць і машчанства, грывіць басам.

Явившись В Це-Ка-Ка Илуших светлых лет, Над бандой поэтических рвачей и выжиг, Я подыму, Как большевистский пар Все сто томов Моих партийных книжек.

Маці Маякоўскага ля яго дамавіны

Жыцьцё і творчасць, поэты-рэволюцыянера Маякоўскага ніяк не маглі ўжыцца з думкаю, што ён застраліўся. Але назаўтра, разгарнуўшы газету, мы пераканаліся, што букіністы быў праў.

У гэтую раніцу Масква зьвінега галасам газэтчыкаў:

— Рабочая Масква! Рабочая Масква! Самагубства поэты Уладзімера Маякоўскага!

Я газэтчыкаў спыняліся людзі, рыўком хапалі газету і тут-жа згрудуўшыся ў групкі чыталі гэтую нечаканую і ашаламлячую вестку...

**

Вуліца Вароўскага № 52. Белы двухпавярховы флігель у дварэ.

Клюб фэдэрацыі аб'яднаных савецкіх пісьменьнікаў. 10 гадзін раніцы. Вялікі двор, густа набіты людзьмі. Тут рабочыя, студэнты, служачыя, вучні. Усё больш і больш вырастае шматтысячная людская калёна; яна выгінаецца па вуліцы Вароўскага, выпаўзае на Кудрынскую плошчу.

Унутры белага флігеля, у конференц-залі — убіраюць Маякоўскага. У суседніх пакоях родзічы і бліжэйшыя сябры нябожчыка.

Ніяк ня верыцца, што Маякоўскі памёр.

Ён ляжыць у труне спакойна, з зашчыненымі вуснамі і чорным адлівам пад вачыма. Тут-жа, унутры гэтага белага флігеля сваёй творчасцю і жыцьцём кініць рэволюцыйна-поэта Маякоўскі. Чуецца, гэта ён кліча,

Делами, Кровью, Строкою вот этою, Нигде Не бывшему в найме, — Я славлю Взвитое красной Ракетой Октябрьское, Руганное И пропетою, Пробитое пулями Знамя

Алесь Ліпін

Москва, 17 красавіка, 1930

Да ўвагі ўсіх членаў ЛКСМБ і рабочай моладзі

У маі месяцы „Комсомольская Правда“ спраўляе свой 5-га юбілей.

А 15-га чэрвеня адчыняецца 16-ты ўсесаюзны партыйны зьезд. Мэтады сьвяткаваньня комсомольскімі арганізацыямі юбілея сваёй газэты ўжо зараз атрымліваюць шырокае асьвятленьне ў старонках „Комсомольской Правды“. Таксама на старонках „Комсомольской Правды“ пачынае разгортвацца прадзедзьдзкая кампанія зьезду будучы і штодзённа зьявіцца ў газэце.

Попыт на „Ком. Правду“ штодзённа пачынае ўзрастаць, у з чым, выдавецтву неабходна загадзя загадаць адпаведную колькасьць паперы для таго, каб пэўнасьцю і сьвечасова ўсіх задаць газэтай

Беларускае аддзяленьне выдавецтва ЦК УсеКП(б) „Правда“ вачы гэтыя вельмі важныя абставіны і жадаючы здаволіць гэтыя патрабаваньні, пачынае папаклапаціцца аб сьвечасовай выніцы „Ком. Правды“ з мая месца больш доўгі тэрмін.

Беларускае Аддзяленьне Выдавецтва ЦК УсеКП(б) „Правда“

Менск, Савецкая, 61 Тэл. №№ 8-21 і 7-03.

Да гадавіны соцсаборніцтва

ЛЕПШЫ ПАДАРУНАК ДА ГАДАВІНЫ СОЦСАБОРНІЦТВА

— перавыкананьне прамфінплану;

— сотні новых ударнікаў;

— дэсяткі ўдарных цэхаў і фабрык

Да гадавіны засталася мала часу. Узмацнім падрыхтоўку да гадавіны соцсаборніцтва

„КАСТРЫЧНІК“ РЫХТУЕЦЦА

Комсамольскі колектыў ф-кі „Кастрычнік“ падрыхтоўку да гадавіны соцсаборніцтва вядзе даўно. Складзены належны плян. Ячэйка мяркуе зрабіць пераклік камсамольцаў па пытаньні ажыццяўленьня дэзунгу — тварам да вытворчасці. У хуткім часе будзе арганізаваны музей браку і пераробак. Да гадавіны працуюць брыгады па правёрцы выкананьня дагавораў па соцсаборніцтву і выкананьня прамфінплану. Рыхтуецца выезд у падшэфную вёску, дзе будуць прапрацаваны лічбы і дасягненьні ў выкананьні прамфінплану.

Актыўны ўдзел у падрыхтоўчай працы прынялі піонэры, якія сапраўды зьявіліся ініцыятарамі зьніжэньня прагулаў. Пры незьняўленьні на працу рабочых яны ідуць зараз-жа да іх на дом і ў значнай меры ўздзейнічаюць на прагульчыкаў.

Для ўнясення прапаганды па зьніжэньні недахопаў створана рацыяналізатарская група, якая тры-

мае цесную сувязь з інжынерна-тэхнічнымі сіламі фабрыкі. Усяго ўнесена каля 30 рацыяналізатарскай прапаганды. За добрую працу былі прэміяваны лепшыя комсамольцы. Па ініцыятыве комсамолу вылучана камісія з рацыяналізатарскай групы на фабрыку „Адраджэньне“ з мэтай вывученьня чаму алошныя дае гузікі дрэннай якасьці.

Таксама арганізуецца бытавая кмуна, якая ахопіць 30-40 чалавек.

Усё гэта дасягнута дзякуючы ўпартай працы комсамольскага колектыву, дзякуючы стараньням асобных комсамольцаў. Праца на „Кастрычніку“ павінна зьявіцца прыкладам для ўсіх іншых прадпрыемстваў. Але і ф-цы „Кастрычнік“ на гэтых посьпехах нельга спыняцца, трэба яшчэ больш энэргічна ўзяцца за далейшую працу.

Дасягнутыя посьпехі павінны быць замацаваны для далейшага насьпяховага наступу.

ВІХОР 3.

Разгарнуць работу, пакуль ня позна

Да правядзеньня гадавіны соцсаборніцтва ў Рудзійкім сельсавеце ніхто ня рыхтуецца. Ні чыгуначнікі, ні партыйныя, комсамольскія ячэйкі гэтага пытаньня яшчэ не абгаварвалі.

Соцсаборніцтва яшчэ ня стала мэтадам наладжваньня працы ў колгасах.

Пакуль яшчэ ня позна, неабходна разгарнуць працу, бо час не чакае.

Г. Фрыд,

Аб Фрунзэўскім „Ударніку“

26-га красавіка склікаецца конференцыя рабочай моладзі Фрунзэўскай раённай арганізацыі. Гэтая конференцыя, прысьвечаная гадавіне сацыялістычнага саборніцтва, павінна будзе падвесьці вынікі працы моладзі на вытворчасці і ў барацьбе за большавіцкія тэмпы работы, за барацьбы за выкананьне і перавыкананьне прамфінплану. На цэлым шэрагу буйных прадпрыемстваў Фрунзэўскага раёну прамфінплан за другі квартал быў перавыканан. Комсамольскі колектыў заводу „Комунар“ за ўдалую працу на вытворчасці атрымаў пераходны Чырвоны сьцяг. У другім квартале гэтага году прамфінплан быў перавыканан ня поўнасьцю. Паўстала пытаньне аб перадачы сьцягу больш перадавым колектывам.

Вось чаму зараз перад гадавінай соцсаборніцтва пытаньне ўдзелу моладзі ў вытворчым жыцьці набывае значэньне асаблівай важнасьці. Гэтым удзелу павінна будзе падвесьці вынікі раённай конференцыі, перад якой Фрунзэўскі РК комсамолу выпускае аднадзёсны друкаваны нумар газэты „Ударнік“, якая павінна будзе асьвятляць усю працу арганізацыі, паказаць добры вопыт працы ўдарных брыгад, цэхаў, паказаць твар ілжэударнікаў, вопыт працы вытворча-бытавых кмунаў, ход будаўнічага сэзону і цэлы шэраг іншых вытворчых пытаньняў.

Выпуск гэтай газэты будзе лепшым сродкам абмену вопытам і падрыхтоўкі да конференцыі. Зараз жа нам неабходна арганізаваць юнкораўскія сілы для асьвятленьня вопыту працы, адлюстроўваньня становішча нашай працы на вытворчасці.

Кажны малады рабочы-комсомолец павінен быць юнкорам „Ударніка“ і тады пастаўлены перад газэтай задачы будучы выкананы.

Л. Гл.

Сёньня, а 6-й гадзіне ўвечары ў памяшканьні в-ва „Чырвоная зьмена“ (Комсомольская, 25) адбудзецца нарада інструктарскай групы „Ч. 3“. Яўка абавязкова

Выдавецтва „Ч. 3“.

Добрыя пачынаньні сустракаюць перашкоды

Завод „Рухавік Рэволюцы“ абвесьціў сябе ўдарным, ён занесены на чырвоную дошку, як першы па выкананьні прамфінплану.

Комсамольская ячэйка адыграла вялікую ролю ў выкананьні прамфінплану. Некаторыя добрыя пачынаньні моладзі сустракаюць перашкоды. Вось, напрыклад, — арганізацыя маладзёжных кмунаў. З боку заводзкіх арганізацый няма ніякага

саздзейнічання. Маладзёжная кмуна працуе ўжо звыш трох месяцаў і на яе работу ніхто незьвяртае ўвагі. Старэйшы майстар Глайхман называе маладых рабочых рвачамі. Комсамольская-ж ячэйка таксама стаіць у бару ад гэтых фактаў. Маюцца на заводзе ілжэ-ударнікі. Комсомолец Андрэеў разводзіць плёткі, падрывае інтэнсыўнасьць працы.

Г. Курцэр.

Чакаюць... чаго?

Плешчаніцкая арганізацыя комсамолу нічога ня робіць па падрыхтоўцы да гадавіны соцсаборніцтва. Райком комсамолу гэтае пытаньне не абгаварваў. Умовы па соцсаборніцтву заключаны, але правёркі дагэтуль яшчэ ня было,

яны выконваюцца вельмі дрэнна. Комсамольцы абвешваюць сябе ўдарнікамі, а на справе гэтага званьня не апраўдваюць. Таксама партыйныя і савецкія арганізацыі не вядуць ніякай падрыхтоўкі да гадавіны соцсаборніцтва. Чачотка.

БАРЫСАЎЦЫ КАЧАЮЦЬ...

Бабруйская гарадзкая комсомольская арганізацыя пачала сьвечасова падрыхтоўку да правядзеньня гадавіны соцсаборніцтва. Гарком прапавідаў належныя мерапрыемствы, канкрэтны плян па ўсіх гарадзкіх ячэйках. Была склікана нарада сакратароў ячэек, АПА-прадаўнікоў, „Лёгкіх Кавалерыяў“, дзе была праведзена растлумачальная праца па гэтаму пытаньню.

Як быццам усё добра, але практычна праца яшчэ не разгорнута так, каб уся комсомольская маса была сапраўды ініцыятарам і кіраўніком у гэтай справе. Яшчэ да гэтага часу большасьць комсомольскіх ячэек не прыступіла да падрыхтоўкі. У некаторых момантах профасійныя камітэты тэрмінова правядзеньне гэтай вялікай палітычнай кампаніі. Комсамольскі колектыў камінату, які зьяўляецца самай буйнай адзінкай гарадзкой арганізацыі, да гэтага часу яшчэ нічога не арабіў. Яшчэ нават ня склікалася бюро ячэйкі, дзе магчыма было-б распрацаваць належныя мерапрыемствы. Становішча колектыву КСМ вельмі дрэннае. Сакратар за непераздавальнасьць зьняў з працы, а вовага няма, і зараз колектыў знаходзіцца без усялякага кіраўніцтва.

Неабходна зараз-жа Гаркому і Акруткому комсамолу накіраваць колектыў камінату на верны шлях, даць належнае кіраўніцтва і дапамогу. Адбыўшыся нарада сакратароў комсомольскіх ячэек па пытаньню ходу падрыхтоўкі да гадавіны соцсаборніцтва, на якой былі пастаўлены інфармацыі з месца, адна-

чыла, што комсомольская арганізацыя недавальняюча ўдзельнічае ў падрыхтоўчай працы і недастаткова мобілізавала ўвагу комсамольцаў і рабочай моладзі вакол гэтага пытаньня.

„Лёгкая Кавалерыя“ у такі сур'ёсны палітычны момант здала сваю зброю і вусім адышла ад барацьбы.

Быццам-бы вяды ў рот набралі...

У друку не вядзецца належнай працы па асьвятленьню ходу падрыхтоўкі і абмену вопытам. У зьвязку з гэтым вусім зразумела, што рэшт арганізацыі вельмі слабы. Такое становішча дазай цягнуцца ня можа.

Сымон Музыка.

Па актыўнасці, масавасці, разгорнутай самакрытыцы

ПАТРЭБНА СУДЗІЦЬ АБ ВЫНІКАХ ХОДУ ЧЫСТКІ КОМСАМОЛЬЦАЎ ВЫПУСКНІКОЎ ВУ

У Віцебскім політэхнікуме была змазана політычная сутнасць чысткі,—поўная адсутнасць удзелу рабочай моладзі. Чыстка не праводзілася на грунце разгорнутай большавідак самакрытыкі

Мазалі політычныя задачы чысткі

Камсомольскія калектывы Віцебска-політэхнікуму знаходзіцца на падданні поўнага развалу. Чыстка камсомольцаў апошніх курсаў прама яна з'явілася лепшым ляманам стану працы калектыву. Раздзяча бюро калектыву былі ўсім няжыццёвай. Докладчыкі рабілі аб тым, чаго калектывы зрабілі, дык абавязкова адзначаліся, дык абавязкова адзначаліся, дык абавязкова адзначаліся. На сходзе і наогул на пасяджэннях праверачнай камісіі прышлі на 20-25 чалавек з 130 чалавек. Наглядзіся выпадкі, камісія камсомольцы апошняга курсу не з'яўляліся. З прымацавання рабочых ячэйкі не было ніяка чалавека.

У удзелу і ведама мас

Чыстка праходзіла бяз удзелу актыўнасці і крытыкі. З боку студэнтаў 4-га курсу была зможна з'явіцца, а калі хто-небудзь з'явіцца, дык абавязкова адзначаліся бакі, талі як на 4-м курсе былі вялікі прарывы ў рабоце. Шэраг камсомольцаў былі зграмадзеныя работы, атрыманні, а частка была выдана з камсомолу (за п'янку, арганізацыю і г. д.).

Какая напярэдняга абсягавыя работы калектыву ня былі. Вылучаныя рабочыя брыгады (якнай фабрыкі) нічога не рабілі, не пацікавіліся становішчам работы тэхнікуму. Ніякай рэальнай работы, які сярэдні студэнт, так і настаўніцтва, ня праведзена. Трэці курс, які за ўсіх ведае выпускнікоў камсомольцаў, знаходзіцца тады ў практыцы. Ніякай політычнай чысткі не дасягнула, ня глядзі на якіх-б там ні было вынішчы камісіі.

Ні мы зацікавіліся работай калектыву, дык заўважым цэлы шэраг політычных прарываў у яго. Група камсомольцаў перакурсы систематычна з'яўляюцца над іўрэм Геніным; яго білі на падлогу, ня пусквалі ўнутр, складалі спецыяльную антыцэнзуру песьню. І калі ён паяву на бюро камсомольскай калектыву, дык яна дала гэтым антыцэнзуру вымову, а яму... суровую пакаранне, мотывуючы, што імі было зроблена худліганства, а Генінін ініцыятыва. (За яго выкрык: «паліцыя»), які ў сапраўднасці меў характар. Бюро не разабралася ў гэтых справах, не пацікавіліся склаўшымі абставінамі, а вышло да вырашэння гэтага пытання прымірэнні. Яшчэ больш «важкі» вырашываць пытанне агульнага ячэйкі,—ён даў усім вышлі толькі пасля з'яўлення артыкула «Віцебскі Пролетары» артыкул аб фактах антысэмітызму і міраніцтва да яго, была выдана партыйная камісія. Толькі ня ўмяшаньня партійчэйкі, а партыя, антысэміты былі выключаны з камсомолу. Генінін шовіністычны выпадак каму спаганьне. Але досыць паглядзець на сход камсомольскага калектыву, які быў з'яўляўся скліканы на гэтым чысткі.

Як вырашаюць справу антысэмітызму

У многіх камсомольцаў і нават камуністых была думка, што справу раздулі, што тут нічога няма. Гэта былі ня толькі думкі, але і словы, і пад націскам прайшла прапанова партійчэйкі. А пры галасаванні аказалася, што на сходзе ня было і паловы камсомольцаў калектыву,—яны пашлі сьнедаць.

Калі мы глянем, як праходзіць сацыялістычнае ў тэхнікуме, дык адразу кінецца ў вочы, што тут нічога ня робіцца. Тая маленькія дасягненні, якія маюцца ў рабоце, не належыць да «поспехаў» калектыву. Ніякай работы па акадэмічна-навуковай, па перабудове вучэбнай праграмы, па удзелу ў правядзенні бесперапыннай вытворчай практыкі, камсомольскім калектывам і ячэйкамі паасобна не праводзілася.

Як калектывы ў цэлым, так і бюро ня маюць свайго твару ні ў тэхнікуме, ні па-за ім. Камсомольскія калектывы трымае «сувязь» з калектывам «Чырвоная Металістага», але гэта сувязь трымаецца толькі на паперы.

Па трохмесячніку беларускай пролетарскай культуры таксама нічога ня зроблена. Вынесена шмат рэзолюцый, але яны не праведзены ў жыццё. Беларуска мова не увайшла ў быт тэхнікуму.

Пасеўная кампанія таксама прайшла міма камсомольскага калектыву; гэтае пытанне ніколі не абгаварвалася на камсомольскім сходзе. Цяпер, калі глянуць на дысцыпліну сярод камсомольцаў, дык трэба сказаць, што яна вельмі дрэнна пастаўлена. Камсомольцы ня п'юць па 4-5 і нават 8 месяцаў членскіх узносаў. Бюро калектыву за неперадольнасць з'яўляюцца ад работы сэкратара механічнай ячэйкі,— таго самага, які на сходзе калектыву даводзіў, што ніякага антысэмітызму няма, што парткамісія прыняла жандармскія метады расьсьледвання фактаў. І вось—яго толькі зьнялі з працы.

Неабходна правярыць стан калектыву

У калектыве поўны прававал масавай «політычна-выхаваўчай» працы, кіраўніцтва некаторымі грамадзкімі арганізацыямі (МОПР, ТСА-Авіахэм і г. д.) зышло на смак. Маецца выпадак замаху на самагубства камсомольца,—спецыяльна на глебе грамадзкай работы, адсутнасці ўдзелу ў гаспадарчым жыцці тэхнікуму і г. д.

На прарывы ў рабоце калектыву паказвала партыйная ячэйка, насьценгазета. Але гэтыя сыгналы ня былі падхоплены.

Райкому камсомолу трэба зараджа правярыць работу ўсяго калектыву, трэба зьвязаць з кіраўніцтва тых, якія давалі да такога стану калектыву. Камісія па чыстцы павінна вельмі пільна падзьці да праверкі кожнага выпускаемага камсомольца паасобку.

ВЫПУСКНІК.

З САМАКРЫТЫКАЙ НЯ НАДТА ДОБРА...

Гутарня з старшынёю камісіі па чыстцы КСМ Менскага рабфаку—тав. Гузікавым

Чыстка камсомольцаў апошняга курсу Менскага рабфаку ўскалыхнула ўсю масу студэнтства.

Насьценгазета сваёчасова ўзьняла гэтае пытаньне і мобілізавала навакол яго грамадзкую думку ня толькі сярод студэнтства, але і рабочых-падшафнікаў менскага вагонных майстэрняў.

Чыстка ўжо праходзіць два дні, прысутнічае на ёй каля 200 чалавек. На абодвух пасяджэньнях прысутнічалі рабочыя брыгады з вагонных майстэрняў. Трэба адзначыць, што наставініцкі склад амаль поўнасьцю адсутнічае. Вядома, што віна ў гэтым часткова класавы на бюро камсомольскага калектыву, якое не праводзіла адпаведнай падрыхтоўкі сярод настаўніцтва.

Рабфакаўцы ў асаблівасці павінны былі трымаць самую шчыльную сувязь з вытворчасьцю, павінны былі зьяўляцца першымі памочнікамі і ў выкананні і ў перавыкананні праамфіліяну. Але на справе яны зразь зусім адірваны ад вытворчасці. З праверкі 9-ці таварышоў вывілься, што шлодзіні рабфакавец— камсомолец ня ведае аб ходзе выкананьня праамфіліяну на прадпрыемствах, ніводні з іх ня мае сувязі з вытворчасьцю.

Нядарма ў час чысткі адной камсомолькі— рабфакаўкі тут-жа на сходзе выступіла работніца з вагонных майстэрняў і заявіла, што гэтая камсомолька зусім ня цікавіцца вытворчасьцю, не наведвае рабочых сходаў і г. д.

Пасля гэтага абгрунтавана правільнага выступленьня работніцы рабфакаўцы яшчэ адважваюцца выступаць у абарону правярэмай: «Вы самі вінаваты, што да вас ня ходзіць», не абгрунтоўваючы сваіх слоў канкрэтнымі фактамі.

Гэтае бизгуздае выступленьне аскрава гаворыць нам аб тым, што некаторыя камсомольцы-рабфакаўцы яшчэ дагэтуль не разумеюць політычнай важнасці сувязі з вытворчасьцю.

Трэба зазначыць, што некаторыя камсомольцы-рабфакаўцы ня добра ўразумелі лезунгу самакрытыкі і практычна яго прамаўленьня ўва ўсей рабфакаўскай рабоце і па-за ёю.

Калі ў час чысткі, аднаму правярэмаму камсомольцу задано пытаньне, як ён практычна прымяняе лезунг партыі аб самакрытыцы ў жыццё, дык ён адказаў:— Я ў водгусю ня быў, а пагэтану мне недае было прымяняць лезунг самакрытыкі (?).

Гэты адказ паказвае нам наколькі некаторыя камсомольцы не ўразумелі лезунгу самакрытыкі, наколькі яны не

разумеюць, што самакрытыка зьяўляецца лепшым мэтам палепшаньня акадэмічнай пасьяховаеці, грамадзкай работы і наогул выпраўленьня ўсіх хібаў, якія маюцца ў рабоце самага рабфаку.

У зьвязку з неразуменьнем лезунгу разгортаньня самакрытыкі, на рабфаку заўважваецца заціск яе з боку саміх-жа студэнтаў і нават камсомольцаў.

Калі на сходзе выступіла камсомолька па разбору кандыдатуры тав. Адзіна,—самага апошняга рабфакаўца— камсомольца, адарванага ад грамадзкай

каўскай ячэйкі. Вось гэтую ўстаноўку прыходзіцца даваць правяркому пасья кожнага выступленьня.

Цяпер, калі прыглядзецца да політычнай падрыхтаванасці камсомольцаў, дык трэба адзначыць, што ня ўсе дастаткова падрыхтаваны. Частка камсомольцаў-рабфакаўцаў вельмі вузка разумеюць некаторыя політычныя пытаньні, як напрыклад: артыкул тав. Сталіна, пытаньні нацдэмакратызму і г. д.

Некаторыя камсомольцы зусім адарваны ад грамадзкага жыцьця рабфаку; гэта часткова тлумачыцца і сямейнымі

Некаторыя студэнты-рабфакаўцы зусім адарваліся ад вытворчасці

Я-ж вучуся, акая мне справа да праамфіліяну(!?)

работы, і зазначыла цэлы шэраг хібаў у яго рабоце, дык пасля гэтага выступленьня студэнт напалі на яе зазіяккі за тое, што яна «пасьмела» крытыкуіць Адзіна. Бязумоўна, што ў такіх умовах, пры такіх адносінках неляга будзе вывучыць класавы твар таго ці іншага камсомольца.

Заўважваецца, што выступленьні рабфакаўцаў-касомольцаў на чыстцы маюць пераважна ўзасма асабісты характар,—як правярэмыя адносіцца да студэнтаў, студэнткі, адносіны да вучобы і г. д. Але зусім змаваецца тая політычная ўстаноўка, што чыстка павінна праходзіць з пункту погляду вывучэньня політычна-класавага твару кожнага камсомольца і праверкі чоткасьці класавай лініі ў рабоце рабфа-

абставінамі. Наглядаюцца правы і дыўдуалізму з боку некаторых камсомольцаў-рабфакаўцаў да сваіх-жа таварышоў. Замест таго, каб больш пасьяваваючы акадэмічна дапамагалі адстаючым, яны ідуць на мяшчэцкія, абыватальскія вычоркі, і зусім не зацікаўлены ў тым, каб дапамагчы свайму таварышу ў рабоце.

Чыстка рабфакаўцаў можа даць належныя вынікі толькі тады, калі будзе зьявіцца шырокая актыўнасць ўсіх камсомольцаў і беспартыйнай моладзі, калі адзіным мэтам па выяўленьню хібаў і класовага твару таго ці іншага камсомольца будзе зьяўляцца разгорнутая большавідак самакрытыка.

Сёмна.

Так... адзін за адным праходзіць чыстку Мэдфакаўцы

Першы вечар чысткі камсомольцаў-выпускнікоў Мэдфаку прыцягнуў да сябе ўвагу досыць многіх студэнтаў. Насьценгазета выпусціла спецыяльны дадатак «Мэдфакаўца», прысьвечаны чыстцы камсомолу. Зьменшаны артыкулы завастрылі ўвагу студэнтства, ўзьнялі іх актыўнасць, чаго, на вялікі жаль, ня робяць іншыя насьценгазеты факультэтаў БДУ.

Хаця аўдыторыя была і перапоўнена, але наведваньне прымунае чакаць лепшага. Ня было ніводнаго навуковага працаўніка, ніводнага чырвонаармейца, хаця апошнія і добра былі наведаны. Прысутнасць студэнтства ўсяго пятага курсу, камсомольцы якога падлягаюць чыстцы, была-б вельмі пажадана, але ў сапраўдзасці зьвілася толькі 40% курсу. На сходзе прысутнічалі рабочыя падшафнага заводу «Энергія».

Частка камсомольцаў ня выконвае ўсіх пунктаў сацыялістычнага, часамі паказвае дрэнны прыклад. Частка камсомольцаў і беспартыйнага студэнтства казённа адносіцца да беларусізацыі, ня ўжываюць беларускае мовы ў штодзённым жыцці. Работа па сувязі з вытворчасьцю на курсе кульгае. Некаторыя камсомольцы зусім страцілі свой камсомольскі твар, не кары-

стаюцца аўтарытэтам сярод беспартыйнай масы студэнтства.

Былі неадаровны настроі пры выключэньні чужога элемэнта: Будая, Лапка. Некаторыя камсомольцы нават спачувалі гэтым чужакам, а камсомольская група курсу не дала належнага адбору.

Трэба адзначыць, што ў спрэчках зусім ня бралі ўдзелу рабочыя, якія прысутнічалі на чыстцы. Вельмі слаба ўцягнута ў спрэчкі і беспартыйнае студэнтства. Партыйцаў на сходзе было вельмі мала.

Першым чыстку праходзіць Агейчанка—камсомолец з 1923 г., быў актыўным студэнтам, рэдактарам газэты «Быт інтэрнату», працаваў па піонерскай лініі, шмат працуе над сабою, над пашырэньнем свайго дыялектыўнага і матэрыялістычнага сьветапогляду. Аднак нядаўна гэты-ж сам Агейчанка праходзіць у праўленьне ўнівэрсытэту, дастае нейкім чынам сваю асабовую справу і самавольна, бяз ведама арганізацыі, выпраўляе маемаснае становішча сваіх бацькоў,—з 8 дзесяціна на 15, бо за апошні час пачалі пагаварваць, што Агейчанка захоўвае сваё сацыяльнае становішча. Пачуўшы такі гутаркі, ён рашыў выправіць сваю памылку. На пасяджэньні бюро ён катэгарычна адмовіўся ад гэтага, але пасля прызнаў сваю памылку. Студэнтства

асудзіла ўчынак Агейчыка, як захаваньне свайго сацыялістычна, але зьвіліліся і такіх, якія абаранялі Агейчанку, кажучы, што ён—сьвяты, актыўны камсомолец. Агейчанка, робячы доклад на практычных занятках па дыялектыцы, адмовіўся гаварыць на беларускай мове. Калі старшыня камісіі тав. Харкоў запытаў яго, чаму ён адмовіўся ад правядзеньня дакладу па-беларуску, Агейчык адказаў:— «Бачыце, я гавару па расійску, каб доклад правесці ў больш «зразумелай» форме, а беларуская мова, разумеюцца, мова «незразумелая».

У дакладной запісцы бюро калектыву Агейчанка заўважвае: «Прошу звинення, што пишу на руском языке, ибо пишу под диктовку чувств». Камісія напэўна ўлічыць гэтыя ўсе факты.

Наступнай праходзіць чыстку камсомольца т. Апарцава. Актыўная, вытрыманая, равей працавала офіцыянткай у сталовцы, цяпер ужо зьяўляецца студэнткай 5 курсу. Хутка—наш чырвоны спецыяліст, савецкі ўрач, шчыра грамадзкая працаўніца. Так адзін за адным праходзіць камсомольцы-выпускнікі ВУ чыстку КСМ.

Прысутны.

На адмыну: Зверху: праверачная камісія па чыстцы выпускнікоў-каўцаў. Унізе—рабфакаўцы на сходзе па чыстцы.

